

være ny Afgangsexamen, og, for saa vidt som det erede Medlem troede, at der vilde ske Støffelser for enkelte Individuer, vil jeg trøste ham med, at der derfor, saaledes som jeg har tænkt mig Lovforslaget gennemført, ikke vil ske nogen Støffelse; min Mening er nemlig den, at faae optaget paa Skolen de Sekondlieutenanter, som enten ere blevene udnævnte eller vilde blive udnævnte til næste Aar, og som have taget deres Afgangsexamen til næstældste Klasse, og det var tillige min Hensigt, at man tog af de forskjellige Hold dem, der vare bestaaede bedst, som Elever i den næstældste Klasse, som skulde begynde først, og de øvrige som Elever i den Klasse, hvis Undervisning skulde begynde senere; man vilde da til samme Tid, nemlig til næste Mai, kunne opgive, hoormange der vilde blive optagne i hver Klasse, saaledes at Enhver tilbønlig kunde faae sin Skæbne at vide. Med Hensyn til den særlige Undervisning, som det erede Medlem omtalte, tror jeg ikke, at der vil vise sig i Praxis nogen stor Uanskelighed ved i Winterens Løb at faae den ordnet saaledes, at der ikke derved vilde komme nogen Kollision med Undervisningen i næstældste Klasse for dem, som til den Tid vilde være berettigede til at indtræde deri. Jeg tror hermed at have bevareret den større Del af de erede Medlemmers Bemærkninger.

Tungen: Jeg er enig med den erede første Læser i, at det er beklageligt; at der er blevet forelagt et Lovforslag af denne Betskaffenhed paa samme Tid, som en Omordning af Loven om Hæren forestaar; men jeg ser jo nok, at her er en Brøst tilstede, og at det maa være Krigsbestyrelsen overordentlig magtpaaliggende at faae denne hævet og derved skaffe den nødvendige Tilgang, som den nu faar. Paa den anden Side kan jeg imidlertid ikke tilbageholde, at jeg nærer nogen Tvivl om, hvorvidt det her foreslaaede Middel ogsaa virkelig vil raade Bod paa den Mangel, som er tilstede. Naar man vil besvare sig dette Spørgsmaal, maa man undersøge Grunden til, at der findes en saadan Mangel paa faste Officerer i Hæren, Grunden til, at Tilgangen har været ringere, end man ventede. Disse Grunde har jeg under de idag foresaldne Forhandlinger ikke hørt fremsætte, ligesaalidt som jeg har kunnet se dem af de foreslagte Motiver. Grunden til, at Manglen er tilstede, maa enten være den, at der, efter at Hærløven er udkommen, har vist sig at være en ringere Tilgang gennem Skolen, end man havde ventet, eller ogsaa maa det være den, at Afstedigelse eller Vakancer ved Dødsfald have været livligere, end man havde forudsat. Den erede Minister har i Motiverne til Lovforslaget fremsat, at der kan ventes at blive mere end almindelig talrige Forfremmelser i 1874—76 af Grunde, hvorover Krigsbestyrelsen ikke er raadig. Jeg tror, at man, naar en saadan Paastand fremsættes, maa under-

sjøge, om der ikke mulig paa denne Kant ligesaa kunde være Anledning til at raade Bod paa en tilstedeværende Mangel, som der kunde være Anledning dertil ved Tilgang. Det er jo dog aabenbart, at her maa der, for at afhjælpe, hvad der skal afhjælpes, foretages en Forandring ved Loven, og altsaa kunde ligesaa godt en Forandring foretages i den ene Retning som i den anden. Naar der ikke har været en saa stor Tilgang til Hæren, som man havde ventet, saa maa det ligge enten deri, at Posterne som faste Officerer ikke ere saa fællelige eller saa tiltalende og tiltrækkende, som de tidligere have været, saaledes at færre Personer søge Afgang til dem, eller ogsaa deri, at man har nedlagt en urigtig Basis for Agangen til Hærens Kammer. Nu ser jeg ikke af det foreliggende Forslag, at der i den Henseende er foreslaaet nogen Forandring, og jeg kan derfor ikke, naar jeg tager Sagen ganske i Almindelighed, tænke mig, at man ved at gjøre næstældste Klasse dobbelt saa stor som forhen, skulde gjøre Agangen til Hærens Kammer mere tiltalende end tidligere. Det kan gjerne være muligt, at der for Tiden findes nogle Personer, som vilde kunne træde op i den Klasse, som man tænker paa at oprette, saaledes at der i Diebliffet kan blive en noget mere livlig Tilgang; men noget bestemt Hold derpaa vil man ganske vist ikke kunne faae, saalænge Agangen vedbliver at være den samme, som den for Diebliffet er i Overensstemmelse med Hærløven. Om jeg mindes ret, saa vil der mulig paa en anden Kant, nemlig paa Grund af en mere livlig Afgang fra Hærens Kammer, snarere kunne være Grund til her at foreslaa en Forandring; thi som den høitærede Minister oplyste for os i Hæruvalget i forrige Samling, staar der netop et ikke lille Antal Officerer, som snart ville naae Aldersgrænsen, og som den høitærede Minister beklagede, at han vilde blive nødt til at afstedige, naar der Tid kom, men i Overensstemmelse med Hærløven skulde de jo afstedigede. Nu er imidlertid disse Aldersgrænsber borttagne i det Forslag, der er forelagt os til en Omordning af Hærvæsenet, og man har istedetfor dem villet indføre en anden Ordning for Forfremmelser eller en anden Ordning af Agangen. Men kunde det da ikke være Grund til at fæste sin Opmærksomhed, om jeg saa maa sige, paa denne Ende af Hærens Kammer nok saa meget, som paa den nederste Afdeling deraf? Nu skal Tungen villigere end jeg indrømme, at en livlig Forfremmelse ved Hæren er af Bigtighed for at levere et dygtigt Personel, men paa den anden Side foresommer det mig, at der, naar det endogsaa beklages, at man vil være nødsaget til at afstedige Personer, som der kan være god Brug for, kunde være nogen Grund til ogsaa fæste sin Opmærksomhed paa denne Side af Sagen. Jeg skal ikke fremkomme med noget Endringsforslag i denne Retning, men kun fremsætte dette som en Tanke, som jeg tror, at man ikke ganske kan se bort fra, og som gjør, at Lov-